

žarek dobrote

1/XII
januar
2014

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 • • • Verjamem vate, ker žariš dobroto

V LUČI STROKOVNOSTI

4 • • • Pomoč osebam v stiski pri odkrivanju njihovih lastnih moči

V OBMOČJU SOČUTJA

5 • • • Mladi, aktivni državljani

MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

6 • • • Družinska zgodba

SPREMEMBE V ZAKONODAJI

8 • • • Pobuda za spremembo Zakona o socialnem varstvu

8 • • • Jetnike obiskovati in mrtve pokopavati

CELJE

9 • • • Prinašanje obhajila starejšim

9 • • • Predbožično srečanje sodelavk in sodelavcev Karitas

KOPER

10 • • • Od Tedna Karitas do Božiča

LJUBLJANA

13 • • • Bodi zvezda in daruj

14 • • • Medgeneracijsko sožitje

14 • • • Dobrodelni koncert DVA NOVČIČA na Vrhniki

15 • • • Miklavževanje

MURSKA SOBOTA

15 • • • Razvoj medgeneracijskega središča v Pomurju

17 • • • ŽK Gornja Radgona

NOVO MESTO

17 • • • Adventna duhovna obnova za sodelavce Karitas

18 • • • Dan Karitas

18 • • • Republika Avstrija in Mohorjeva družba podarili 3000 knjig za ljudi v stiski

19 • • • Globalna kampanja Caritas Internationalis:
»Ena človeška družina, hrana za vse«

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

3. 1. Kateheza »Blagiri in družbeni nauk Cerkve«, ob 17.30

7. 1. Izredni delivci obhajila, Sveta evharistija – zakrament ljubezni, ob 17.00

13. 1. Kuharski tečaj, osnove kuhanja – juha, ob 17.00

14. 1. Skupina za žalujoče, ob 17.00

16. 1. Mamine urice, ob 10.00 v prostorih župnije Sv. Duh, Celje

20. 1. KDŽ, Kraljice in divje ženske, ob 19.00

21. 1. Kateheza »Blagiri in družbeni nauk Cerkve«, ob 17.30

27. 1. Kuharski tečaj, osnove kuhanja – omake, ob 17.00

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

6. 1. Srečanje Karitas vipavske dekanije

8. 1. Srečanje Kraške DK

9. 1. Umetniki za Karitas, Družina, Ljubljana

ODPRTA DLAN V NOVO LETU

Mojca Kepic

*Koliko v mislih ujetih želja ...**Koliko rok v tople roke podanih ...**Koliko sanj o prihodnosti zbranih ...**Izrečenih voščil iz dna duše oddanih ...**To leto bo dobro, ker je tak kup želja.**Le dobro poseješ, vedno sreča iz njega zraste.**Zdravje in sreče naj Vam vsem Bog da,**en tako velik kup, da jo boste imeli še za druge in zase.**(Janez Medvešek)*

Stopamo v novo leto, k novim izzivom in novim sodelovanjem s prostovoljci, sodelavci Karitas ter vsemi uporabniki. S ponosom se vsak izmed sodelavcev, prostovoljcev Karitas lahko ozre nazaj v preteklo leto, na opravljena mnoga dobra dela, izrečene številne besede zaupanja in spoštovanja. Nekomu v stiski smo poklonili svoj čas, svoje znanje in mu odprli svojo dlan.

Skupaj smo oblikovali in praznovali Teden Karitas, odšli na Ponikvo in si ogledali dobrodelni koncert Klic dobrote. Z zaupanjem in dobroto Slovencev se bo v upanju tudi v tem letu sreča nasmejala in prinesla upanje mnogim družinam v stiski.

Nikar ne pozabimo na te lepe trenutke, preživite v Karitas, nesimo jih s seboj v to leto in naj nam bodo spodbuda za še več naših odprtih oči in dlani, da opazimo stisko bližnjega.

9. 1. Tajništvo DK I. Bistrica, Srečanje Postojnske DK

10. 1. Rok za oddajo poročil ŽK voditelju OK, DK

11. 1. Tajništvo Goriške OK

Duhovna obnova Istrske OK

13. 1. Srečanje DK Idrija Cerkno

14. 1. Srečanje Tolminske OK

Šola za starše, Ajdovščina

16. 1. Tajništvo ŠK

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

21. 1. Srečanje za prostovoljce v Antonovem domu na Viču, predava pater dr. Christian Gostečnik

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

21. 1. ob 16.30, Ptuj: Izobraževanje sodelavcev in prostovoljcev ŽK

23. 1. ob 16.30, Maribor: Izobraževanje sodelavcev in prostovoljcev ŽK

24. 1. ob 16.30, Slovenj Gradec: Izobraževanje sodelavcev in prostovoljcev ŽK

ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA

10.-12. 1. izobraževanje: nega bolnika in ostarelega doma

20. 1. Župnijski Klic dobrote, Mala Nedelja

28. 1. Duhovna obnova v Veliki Polani

• FOTO NASLOVNA STRAN Tatjana Splichal in ZADNJA STRAN Jana Lampe •

tema meseca

VERJAMEM VATE,
KER ŽARIŠ DOBROTO

Imre Jerebic

Številni prostovoljci ali zaposleni na različnih nivojih ali v različnih službah na Slovenski, Škofijski in Župnijskih karitas oz. v ustanovah Karitas smo za uporabnike pomoči ali za zunanje opazovalce nekaj posebnega. »Aha, vi ste od Karitas,« ali: »To pa znate pri vas dobro narediti ali rešiti,« ali: »Pri vas pa me niste razočarali.«

Kaj je lepšega ob začetku novega leta, ki nam obeta lepe čase glede rešitve iz gospodarske krize, kot ohraniti in graditi živo Karitas v smislu vizije in poslanstva, ki smo si ga načrtali za prihodnje leto. Pozorno prisluhnimo, si ga zapišimo v srca in se najdimo, spoštovani sodelavci Karitas, v njem kot živa Cerkev: »Karitas – ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski. Glas revnih v družbi. V službi človekovega dostojanstva.«

Na začetke Karitas so lepi spomini, kot bi bilo včeraj. Prav tisti prvi posamezniki pa nam o začetkih lahko prigode in zgodbe stresejo iz rokava. Velika zahvala gre vsem pobudnikom, ki so sodelovali pri ustanovitvi Karitas v Sloveniji. Med njimi so tudi ga. dr. Metka Klevišar, g. Branko Maček in g. Franc Prelc, s katerimi smo se srečali na javni generalki v Celju in jih prosili za nekaj njihovih besed.

dr. Metka Klevišar

Z velikim veseljem se spominjam začetkov Karitas pred dobrimi dvajsetimi leti. Dobrodelnost in skrb za bližnjega je bila od vsega začetka bistven del krščanskega življenja, zdaj pa je bilo treba postavljati temelje za organizirano Karitas. Tu je bila seveda v veliko pomoč cerkvena struktura s svojimi župnijami. Ker sami pri organizaciji nismo imeli veliko izkušenj, smo se učili pri sosedih, smo pa bili tudi mi zanje dragoceni z našim navdušenjem, pripravljenostjo za delo, z našo »prvo ljubeznijo«. Takrat smo bili vsi prostovoljci in prepričana sem, da nikomur od nas ni žal za čas in energijo, ki smo ju v to delo vložili. Tudi sami smo pri tem ogromno pridobili. Že od vsega začetka smo se zavedali, da so naš kapital ljudje in da naj bi bistveno delo Karitas potekalo po župnijah, kjer se ljudje med seboj najbolj poznajo in si tudi najlažje med seboj pomagajo. Zdaj, po tolikih letih, smo lahko hvaležni, da se je Karitas tako lepo razvila, ob tem pa je dragoceno, če večkrat pokukamo v tiste prve začetke in tisto »prvo ljubezen«.

Branko Maček

O začetkih Karitas in vseh trenutkih je težko napisati na kratko. Začetki gotovo segajo v družino, iz katere prihajam. Ko sem prišel na študij teologije v Ljubljano, sem se v živo srečal s Predalom dobrote – pisarno Ognjišča in s pokojno gospo Benko ter Marjeto pa tudi z dr. Metko Klevišar in njenimi sodelavkami, pa z msgr. Francem Boletom. Karitativno delo sem skupaj z drugimi bogoslovci nadaljeval v Mariboru. Odločilno pa je bilo povabilo gospoda msgr. Franca Boleta in pokojnega nadškofa dr. Alojza Šuštarja, seveda z dovoljenjem mojega škofa – sedaj upokojenega nadškofa dr. Franca Krambergerja – v »vseslovenski odbor« pri **Predalu dobrote**, da smo se lahko vključili v Caritas Internationalis, da je bilo delo v tistih časih (1982/83) na karitativnem področju v Sloveniji lažje. Delo se me je tako dotaknilo, prevzelo, ne le to, »zagrabilo me je«, da sem še danes zraven – pri in v KARITAS Slovenije!

Začetki pred in v letu 1990 so bili lepi. Iskanje poti, velikokrat naporno, skrivnostno, duhovno bogato, polno upanja in navdušenja in nič nam ni bilo težko, čeprav je bilo vse prostovoljno – brez plačila in povrh to delo skoraj prepovedano v okviru Cerkve na Slovenskem. Hvala vsem, tudi tistim, ki so se umaknili, ki so že pri Bogu, ter vsem, ki še vztrajajo tako kot jaz.

Kaj mi pomeni delo pri Karitas? Veliko – vse, lahko bi rekel, da je to moja Ljubezen, in to pisana z veliko. Da, Karitas je Ljubezen – Dobrota, in tu naj črpa, ostane in mora ostati vsaka Karitas. Naj bo Župnijska, Področna, Škofijska in tudi tista, ki jo tvorijo prej naštetje. Ostati zvest evangeliju in Cerkvi! Na prvem mestu mojega življenja je in bo KARITAS. Naj mi pri tem še naprej pomaga Bog ter vsi delavci in sodelavci. Bogu hvala za to pot – prehodil bi jo še enkrat!

Franc Prelc

Strateški načrt Slovenske karitas za obdobje 2014–2018 oriše identiteto Karitas takole: »Karitas je dobrodelna ustanova rimskokatoliške Cerkve na Slovenskem in ima namen, da uresničuje karitativno in socialno poslanstvo Cerkve.«

Sv. Luka je v zgodovini prvih katoliških Cerkva, razsejanih po Rimskem cesarstvu v 1. st. po Kristusu, zelo optimistično opisal, kako so takrat reševali to nalogo: »Množica teh, ki so sprejeli vero, je bila kakor eno srce in ena duša. Nihče ni trdil, da je to, kar ima, njegova last, temveč jim je bilo vse skupno. Nihče med njimi ni trpel pomanjkanja« (Apd 4,32–34).

Moja mama Metka in oče Milan sta že po 1. svetovni vojni, ko še ni bilo Karitas, vedela, da bodo

Foto: Tatjana Spilchal

vsi priznali, da smo katoličani, če ljubimo drug drugega, kakor nas je ljubil Jezus. Otroci, bilo nas je osem, smo to videli in se tega učili.

S sestro Kristino sva to izkustvo prenašala 51 let pastoralnega dela po različnih župnijah. Med komunizmom, ko je bila organizirana Karitas prepovedana, sva se igrala skrivalnice, da niti desna roka ni vedela, kaj dela leva, po 90 letih pa sva v novih modernih prostorih v Portorožu ustanavljala ali sodelovala pri ustanavljanju zahtevnih programov v okviru Slovenske in Škofijske karitas – Skupnost Srečanje (zasvojenci), Vrtnica (alkoholiki), brezdomci. Isto delo smo po selitvi v Sv. Antona in Bertoke nadaljevali v prostorih starega župnišča v Bertokih.

Nič novega, nič pretresljivega, preprosto vsako jutro z veseljem začnemo strmo, toda osrečujočo pot ljubezni, ki jo živi Sv. Trojica in jo je Jezus iz Nazareta v praksi živel od jaslic do križa.

Bog je Ljubezen in tudi kristjan je človek, ki ljubi in to dokaže tako, da to, kar ima –

materialne dobrine, svoja čustva ljubezni, svoja dognanja in spoznanja, svoja izkustva – poklanja tistim, ki tega nimajo. •

v luči strokovnosti

POMOČ OSEBI V STISKI PRI ODKRIVANJU NJENIH LASTNIH MOČI

Jana Metelko

*»Misliš že, da si dosegel meje svojih zmoglosti, in glej, pritečejo nove sile. Prav to je življenje.«
Franz Kafka*

V materinskem domu se vsakodnevno srečujem z ženskami, ki se nahajajo v resnično najtežjih socialnih stiskah. Če temu ne bi bilo tako, ne bi pri-

šle k nam. Vse druge možnosti so pred tem že preverile in izčrpale. Ni enostavno zapustiti domačega okolja in iti v neznano, kar zanjo materinski dom v tistem trenutku je. Ko pride ženska, mati v Materinski dom, je običajno povsem brez moči. V življenju je bila namreč že tolikokrat poteptana, potlačena in ponižana, da je začela verjeti, da je nesposobna in nevredna. Zato je največ, kar lahko ženska v materinskem domu pridobi, občutek, da je vredna, dragocena in da marsikaj zmore. To ji bo dalo moč, da bo lahko uresničila zastavljene cilje. Kot strokovna delavka ji želim sporočiti: *»Verjamem vate. Zmogla boš. Stojim ti ob strani. Spoštujem tvoje odločitve.«* Marsikatera je presenečena, ko spozna, kakšna moč se skriva v njej. Marsikatera si ni mislila, da bo zmogla sama preživeti, skrbeti za otroke ter prehoditi vse korake, ki so potrebni za to, da pride do svojega miru in varnosti. Moč se skriva v vsakem posamezniku, le prebuditi jo je treba. Včasih pa lahko pomagamo tudi z močjo, ki jo imamo zaradi svoje poklicne vloge. Tako ji npr. nudimo zagovornišтво na različnih ustanovah, pišemo priporočila ipd.

Ena od oblik svetovanja, ki jo nudimo, je spletno svetovanje, ki je povsem anonimno. Forum se nahaja na portalu Med.over.net, dostopen je tudi preko spletne strani Slovenske karitas. Na nas se obračajo ženske zaradi najrazličnejših stisk. Pri tovrstnem svetovanju poteka opolnomočenje predvsem preko podajanja informacij, seznanjanja s pravicami in zakoni, nenazadnje pa tudi z besedami podpore ter spodbude za ukrepanje.

Pred časom se je na nas obrnila ga. Marjana, ki je svoje vprašanje naslovila **»Kako sama z otrokom in brez službe preživeti?«**. Navajam le posamezne izseke:

»Ker spet ne morem spati, kot že leto in pol, sem se odločila, da tudi jaz napišem svoje probleme, mogoče pa bo lažje. V bistvu ne vem, kje začeti, ker je moje življenje kaos. Stara sem 47 let in imam sina, starega 12 let. Leto in pol je, odkar sem s sinom sama, po 20 letih sva šla narazen s partnerjem zaradi njegovih izpadov in psihičnih težav pa zapora itd. Oče in mama sta mi umrla zaradi raka in s sinom sva v bistvu sama in nimava nikogar. Sin je poleg tega še hiperaktiven in sama sem komaj kos vsem težavam, saj nimam službe, nekaj prihrankov, ki sem jih imela, pa je skopnelo v tem letu in pol. Sem podnajemnica v Ljubljani in vsak dan si želim, da me ne bi bilo več, pa s sinom sva karakterni tako nekompatibilna, da težko shajava skupaj ... Vsak dan s strahom odpiram pošto, saj položnic nisem plačala tri mesece, zdravstvenege zavarovanja pa pol leta. Najraje bi sebe in sina spravila s sveta, ker kakor kaže, mu nič lepega ne

morem nuditi, nočem pa, da trpi brez mame, ker od očeta tako nikoli ni bilo nič. Včasih pomislim, da bi bilo najbolje, da oba zaspiva za vedno, saj to življenje in trpljenje nima smisla. Sin spi, jaz pa jokam, ker se vsak dan skregava, ko mu ne morem kupiti nič, kar si želi, samo za jesti, pa še za to ne bom več imela. Saj vem, da so težki časi in skoraj nikomur ni lahko, ampak utrujena sem od vsega in izčrpana, k zdravniku sploh ne grem, ker nimam plačanega zavarovanja že pol leta, čeprav bi morala na pregled zaradi slabih izvidov že zdavnaj. Samo da zaspim in me ne bi bilo več, si želim.»

Ob takšnem pismu kar težko najdeš prave besede za tolažbo, pogum in pomoč, a vendarle poskušaš: »Spoštovana ga. Marjana! Zelo mi je hudo, ko berem vaše žalostno pismo. Brezposelni ste, ne morete več plačevati položnic, težko sodelujete s sinom, ki je hiperaktiven ... Problemi, ki so se vam nakopičili, so res veliki, a niso nerešljivi. Boste videli, da se bo obrnilo na boljše. Ko si na dnu, gre lahko le še navzgor. Dno te prisili, da nekaj ukreneš. In to, da ste nam napisali to pismo, je že nekaj ...« V nadaljevanju sem ji napisala, **na katere ustanove za pomoč v materialni stiski se lahko obrne** (Karitas in druge humanitarne organizacije, CSD, materinski domovi, Ambulanta za osebe brez zdravstvenega zavarovanja) ter **do katerih pravic je po zakonu upravičena** (izredna denarna socialna pomoč, subvencija najemnine). Zaradi samomorilnih misli sem ji svetovala tudi zdravniško pomoč.

Foto: Mojca Kopic

Novo voljo do življenja lahko materi da njen otrok. Tudi če je prišlo do čustvene oddaljitve, lahko vedno na novo išče stik z njim, možnost za zbližanje: »... Verjamem, da je tudi vašemu sinu težko v situaciji, ko je najverjetneje 'moteč' v šoli, ko mu verjetno ne uspeva najbolje na različnih področjih življenja, ko verjetno ne vidi ponosa v vaših očeh, ko se verjetno ne počuti dobro sprejet v šoli in doma ... A otroci so običajno večji borci kot mi odrasli in verjamem, da je tudi v vašem sinu tista sla po življenju, po tem, da bi še marsikaj doživel. Samo mislimo si

lahko, kaj vse ga še čaka ... Občutek, da je pomemben v vaših očeh, mu bo najboljša popotnica za življenje. ... Pomembno se mi zdi, da bi se vidva skušala začutiti. Lahko mu poveste o svojem občutku nemoči in vaši želji, da bi ga boljše razumeli in da bi lažje sodelovala, iščita poti.

Morda skriva sin v sebi tudi takšne plati, ki so bližje vam, a se ne izrazijo, ker je v ospredju predvsem njegova podoba, ki izhaja iz njegove hiperaktivnosti. Npr. če sin izraža jezo, se v ozadju skriva nek strah ipd. Skušajte videti njegovo dušo, ne le njegovo fasado in njegovo obnašanje. ... Oglasite se še kaj, pa bomo skupaj ugotavljali, kaj vam je storiti, da se izkopljete iz te krize. Bom mislila na vas. Jana Metelko, dipl. soc. del.»

... se nadaljuje. •

v območju sočutja

MLADI, AKTIVNI DRŽAVLJANI

Monika Novak

Sem mlad? Sem. Sem aktiven državljan? Hmmm. Kaj pravzaprav pomeni biti aktiven državljan? Zame to pomeni, da se aktivno vključuješ v življenje skupnosti. Je to sploh nekaj za mladega človeka? Zagotovo. Ampak veš, vse to mi zveni nekam preveč politično in politika ni ravno nekaj zame. Razumem, ampak naj ti povem, aktivno državljanstvo je mnogo več kot le politični aktivizem. **Aktivno državljanstvo je pravzaprav način življenja, ki ga lahko živi vsak, ki hodi po svetu z odprtimi očmi, je pripravljen nekaj narediti za skupno dobro in si želi, da bi se stvari premaknile na bolje.**

Dandanes tako od mladih kot tudi od malo manj mladih pogosto slišimo, da se ne splača, da nima smisla, da bi se človek trudil, ko pa tako ali tako ne more ničesar spremeniti na bolje ... Čeprav se sama s tem ne strinjam, tudi mene včasih prešinejo takšne misli. To se zgodi predvsem ob neuspehih. Če v neko stvar vložiš veliko truda, na koncu pa ni sadov, se seveda vprašaš, če je sploh še vredno vztrajati. In vsakokrat, ko takole razmišljam, pridem do zaključka, da je vredno. Če ne drugega, imaš vsaj mirno vest, da si se trudil za nekaj, za kar si prepričan, da je dobro.

Sama poskušam biti aktivna na čim več področjih. Nihče me v to ne sili, je pa res, da doma že od malih nog poslušam: »Če ničesar ne narediš, se nimaš pravice pritoževati.« Poleg študijskih ob-

veznosti sem zato vedno našla čas tudi za druge dejavnosti. V gimnazijskih letih sem bila predvsem animatorka in organistka. V domačo župnijo sem vključena še danes, in sicer kot organistka ter članica instrumentalne skupine in župnijskega pastoralnega sveta.

Leta 2010 sem imela možnost, da sem bila na enomesečni praksi v Evropskem parlamentu. Takrat sem dobila potrditev, da je vsakršno prizadevanje za dobro smiselno. Pobljše sem se spoznala z nekaterimi temami, o katerih smo oz. bomo še razpravljali tudi v Sloveniji (o pravici do življenja še nerojenih otrok, o spolnih in reproduktivnih pravicah ipd.). Vključila sem se v nekaj google skupin, kjer lahko prebiram informacije na to temo. Kadar nanese na vprašanja, ki so pomembna tudi za Slovenijo, naredim kratek povzetek in ga pošljem na slovensko google skupino, v katero so vključeni tisti, ki jih take teme zanimajo.

Poleg tega da sem bila na praksi v Evropskem parlamentu, sem bila tudi na študijski izmenjavi v Nemčiji. Prepričana sem, da je za nas mlade dobro, da gremo za nekaj časa v tujino. Tako spoznamo nove ljudi in nove kulture, dobimo nove ideje, ki jih lahko uporabimo doma, predvsem pa lažje kot doma ugotovimo, da lahko s trdim delom dosežemo tisto, kar si želimo, in da to ni mogoče samo preko vez, kot se pogosto dogaja v Sloveniji. Tako se je že v času mojega bivanja v Bruslju porodila ideja, da bi vsak mesec zbrali zanimive razpise za različna pripravništva, izmenjave, poletne šole, nagradne natečaje, štipendije in druge koristne informacije, ki bi mladim prišle prav. Kajti še posebej danes, ko je tako težko dobiti službo, je pomembno, da imamo čim več izkušenj, in nekajmesečna izkušnja tujine zagotovo pride prav. S Klemenom Žumrom tako vsak mesec pripraviva izbor možnosti, ki je nato objavljen na številnih spletnih straneh in na google skupini CarpeEU. Ta izbor seveda še ni zagotovilo, da bo nekdo dobil pripravništvo ali celo službo, je pa priložnost, da se tisti, ki to berejo, na razpise prijavijo oz. da vsaj vidijo, da vse le ni tako črno in da možnosti obstajajo.

Poleg zgoraj napisanega obstajajo še številne druge možnosti za aktivno državljanstvo, kot so prostovoljna pomoč v karitativnih ustanovah in drugod, vodenje različnih otroških delavnic, organiziranje okroglih miz, debatnih skupin ipd. **Vsak ima torej možnost, da najde področje, na katerem je lahko aktiven. In ni treba, da deluje na nacionalnem nivoju, niti ne, da ima politične ambicije. Pomembneje je, da je aktiven med ljudmi, s katerimi ima največ stikov** (jih opozarja na določene problematike, jih spodbuja k odgovornosti, naredi

Foto: Arhiv Slovenske karitas

to, kar obljubi, in tako pokaže, da je vreden zaupanja ...).

Prepričana sem, da bo vsako, še tako majhno delo za skupno dobro nekoč obrodilo sad. Čeprav je v zadnjem času vse več ljudi apatičnih do politike, je že Aristotel dejal, da je politika nekaj, kar se tiče vseh. Politike, ki nam vladajo sedaj, bodo prej ali slej zamenjali novi obrazi, kar pomeni, da so tudi med nami mladimi ljudje, ki bodo čez nekaj let ali desetletij naši voditelji. In če hočemo, da se bo kaj spremenilo, je čas, da začnemo delati na tem. Najlažje pa je začeti tam, kjer lahko največ naredimo: pri sebi in v krogu, v katerem se največ gibamo. Če nam bo uspelo, da se bomo trudili za skupno dobro, če bomo opazili stiske drugih, če bomo znali poslušati in sklepati kompromise ter bomo, kar smo obljubili, tudi odgovorno izvedli, potem nas čaka lepša prihodnost na prav vseh področjih življenja. •

medgeneracijska solidarnost

DRUŽINSKA ZGODBA

Silva Matos

Za dobro družino je potrebna **ljubezen**. Zanj je treba veliko narediti, ne samo hrepeneti po njej. Z njo zorimo vsi in lepo je, če v ljubezni lahko zorimo skupaj, kot mož in žena, kot starši in otroci, tudi z drugimi zakonci, sosedi, prijatelji in drugimi ljudmi. V vseh odnosih, v družini na poseben način.

Na polici imam družinsko fotografijo. Zelo mi je všeč. Skoraj vsak, ki pride k nam, vpraša: O, od kdaj pa je tale slika? Meni je lepo, da jo opazijo. Navadno jim povem, da je že dolgo tu in da jo imam blizu, na dosegu roke zato, ker izhaja iz časa, ko sem imela občutek, da sem svojo družino še obvladala. Kasneje so se stvari začele kresati, se oddaljati, pa spet poglobljati, se umirjati, spreminjati. Ni enostavno razložiti, kaj se je dogajalo.

Prav gotovo se danes zavedam, da smo bili zelo lepa družina, kot se običajno reče. Veliko smo skupaj doživljali, posebno ob praznikih, ko smo se nanje pripravljali, čutili Božjo bližino. Radi smo se spodbujali, skrbeli za vsakogar, ki je bil potreben pomoči, se veselili uspehov, se trudili, disciplinirali drug drugega, se razvijali, uživali, ko smo bili skupaj. Kot da nismo vedeli, da je namen družine njen razpad. Imeli smo pravila, ki smo jih zelo spoštovali, vsak je imel svoje mesto.

Nekoč sva z možem objavila, da vsak lahko izrazi željo, v čem bi se rad razvijal, in se bova zelo potrudila, da mu bova željo izpolnila. **Znanje je nekaj, česar ti nihče ne more vzeti. Vedno ga lahko imaš, prav tako kot svojo voljo, svoje misli, svobodno misel.** Kupovali smo knjige, veliko brali, najprej pravljice, nato vedno bolj vsak sam, a smo se pogovarjali tem, kaj je komu všeč, kaj ne. Naš dom je bil in je še poln knjig.

Rada sem svojim otrokom pripovedovala, kako sem kasneje, ko sem že odšla od svojega doma, ugotovila, da so moji starši nam šestim otrokom omogočili, da je vsak od nas ostal edinstven, tak, kakršen v bistvu je po svoji naravi. Kako velik uspeh mojih staršev. Kljub razmeroma strogi, odločni, a ljubeči vzgoji, ki posebno glede glavnih vrednot ni poznala kompromisov, sta mama in oče uspela ohraniti bistvo vsakega otroka. Tudi danes kot odrasli in zreli ljudje smo ostali zelo različni. Saj to je, kot bi dopustili tisto, kar je Bog na enkratni način položil v vsakega od nas. Potem pa vsak na svojo pot.

Kaj pa midva? Vlagala sva v otroke, njihov razvoj, skušala sva se tudi sama razvijati, saj je to najmočnejše pričevanje. Hotela sva jim s svojo držo sporočiti, da človek le, če je človeški, lahko nesebično deli z drugimi, tudi svoje moči, ne samo talente, znanje. Če se razdaja, ni neumen, ampak celo bližje modrosti.

Sva resnično mislila, da bova zadrževala razpad družine? Zavestno tega prav gotovo nisva počenjala, saj sva se **veselila opremljanja otrok za samostojne korake.** Zelo sva jih spodbujala.

Prvi se je prebudil drugi sin. Kot bi delal pregled najinega starševstva. Bila sva vsa iz sebe, saj je planilo iz njega očitane, da smo zagledani v naše družinske zadeve. Ali ne vidimo, koliko je hudega po svetu? Kaj vse povzročajo starši svojim ubogim otrokom, koliko prestopništva zaradi napačne vzgoje! Nisva razumela. Takrat ne. Molila sva. Naj me Gospod vzame v naročje, ker ne morem ... Potem je odšel od doma, se poročil. Odhod smo doživljali zelo globoko in občutljivo, lepo in negotovo. Minilo je nekaj časa, rodila se je vnukinja. Bilo je čudovito, nežno, rahlo. In potem se je sin opravičil.

Začutil je, da je zelo strogo vrednotil starše. Bilo je kot sklenitev prijateljstva med odraslimi. Kot vrnitev »izgubljenega« sina. Iz te izkušnje smo se vsi ogromno naučili. Skušali smo se pogovarjati tako, da smo prepoznavali pravo sporočilo drugega. Včasih je bila potrebna otrokova močna beseda, njegov ogenj, da smo ga sploh slišali. **Kritika je lahko tudi krik, da se odpro nove dimenzije odnosov, da pridemo bliže, je pot naprej.** Danes sem zanjo hvaležna, odprla mi je oči, me naredila bolj človeško. Spoznala sem, da nisem vsemu kos, da lahko priznam nemoč.

Spoznala pa sem še nekaj. Včasih je treba najti katerikoli način, kako oditi. Ali bolje, kako odhajati. Treba je prebuditi starše, celo »raniti«, da ju doživiš občutljiva, globlje, bolj kot celoto, človeško. **Mlad človek na nek svoj način dopoveduje, da potrebuje svojo pot, da pa kljub temu rabi našo lju-**

Foto: Saša Eržen

bezen, spoštovanje, tudi če njegovi koraki niso točno takšni, kot si starši želimo. Ni treba veliko besed, kaj si mi starši pri tem želimo. To vse že vemo. Vsi. Pravzaprav je v vsej generacijah tako. **Zgled je potreben.** Odločitev pa je na drugi strani, vedno bolj jo prepuščamo otroku, ki odraste. Ko se stvari začnejo trgati, je dobro, da je jasno, kdo prevzema odgovornost. Dobrodošla je odprtost za različnost našega otroka, molitev. Prepuščamo ga v varstvo Njemu, ki vse razume, vse ve ...

Potem ko odidejo, se otroci prej ali slej vrnejo. So drugačni. So odrasli, a so lahko prijatelji. Prej ali slej. Morda je kdaj treba čakati dlje, kot pričakujemo. Hrepenenje ostane na obeh straneh. To pomaga, da se spet srečamo. Res pa je, da jih nikoli ne moremo dobiti nazaj na enak način kot v otroštvu. Res je tudi, da jih na noben način ne dobimo nazaj, če jih ne spoštujemo, če ne spoštujemo njihove poti, ki je Pot. Potem jih blagoslovimo na njihovi poti, v resnici, brez zamere, lahko z bolečino, toda z ljubeznijo. •

spmembe v zakonodaji

POBUDA ZA SPREMEMBO ZAKONA O SOCIALNEM VARSTVU

Živa Štiglic, Vključen.si

8

Delovna skupina Vključen.si, ki jo sestavljamo Nace Kovač, Šent; Imre Jerebic, Slovenska karitas; Bojan Kuljanac, Društvo Kralji ulice; Suzi Kvas, Javni zavod SOCIO Celje; Suzana Puntar, Društvo Projekt – Človek; in Živa Štiglic, Vključen.si, je oblikovala predlog za spremembo Zakona o socialnem varstvu.

Zavedamo se, da Zakon o socialnem varstvu (ZSV) potrebuje celovito in sistematično prenovu, ki se pripravlja že nekaj let. Socialnovarstveni programi v obstoječ ZSV niso vključeni, in ker ne vemo, kdaj bo do celostne spremembe ZSV prišlo, smo v izogib arbitrarni izključitvi programov iz sistema pripravili predlog spremembe ZSV, ki v zakon vključuje socialnovarstvene programe. Na ta način bodo programi dobili vsaj minimalno varnost in prepoznavnost v zakonu.

Dikcija Predloga spremembe ZSV sledi Resoluciji o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020 (ReNPSV13–20), ki socialnovarstvene programe že opredeljuje in vključuje v program socialnega varstva in tako uvaja minimalno, a nujno potrebno zakonsko spremembo.

Delovna skupina se je v začetku decembra sestala z ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, go. Anjo Kopač Mrak, ki je predlog spremembe ZSV potrdila in se strinjala z nujnostjo umestitve socialnovarstvenih programov v zakonodajo. V januarju se bomo s predstavniki ministrstva uskladili v zvezi z morebitnimi komentarji in poenotili dikcijo, nato pa gre predmet v nadaljnji postopek.

Predlog spremembe ZSV podpira že več kot 60 organizacij. Kaj bodo izvajalci s spremembo pridobili?

- večjo stabilnost financiranja
- prepoznavnost in vlogo v Zakonu o socialnem varstvu
- večjo varnost za uporabnike in zaposlene

Vsem, ki ste predlog že podprli, se za izkazano zaupanje najlepše zahvaljujemo. Vsi ostali ste še naprej lepo povabljeni, da se z besedilom predloga seznanite. Celotno besedilo je dostopno na spletni strani www.vkljucen.si. Če imate kakšna vprašanja glede predloga spremembe ali postopka pridobivanja podpore, smo dosegljivi na zagovornistvo@vkljucen.si ter na številki 030 646 943.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

vključen.si

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

JETNIKE OBISKOVATI IN MRTVE POKOPAVATI

msgr. dr. Jurij Bizjak

Jetnike obiskovati: 'Obiskovati' verjetno tudi v pomenu 'reševati', kakor je Jožef v Egiptu napovedal svojim bratom, da jih bo Bog 'obiskal' in izpeljal iz Egipta (1 Mz 50,24). Sedma zapoved se pravzaprav glasi 'ne ugrablaj' in se torej v prvi vrsti nanaša na ljudi. Prerok Izaija napoveduje mesijanske čase in pravi: »Duh Gospoda Boga je nad menoj, ker me je mazilil. Poslal me je, da oznamim blagovest ubogim, da obvežem strte v srcu, da okličem jetnikom prostost, zapornikom osvoboditev« (Iz 61,1).

Lep primer reševanja ujetnika opisuje Jožefova zgodba. Ko so ga bratje hoteli umoriti, je najprej Ruben predlagal, naj ga vržejo v vodnjak, da bi ga pozneje sam potegnil iz njega in ga rešil, nato pa je Juda predlagal, naj ga potegnejo iz vodnjaka in prodajo Izmaelcem (1 Mz 37). Apostol Pavel opisuje svojo rešitev iz Damaska: »V Damasku je dal namestnik kralja Areta damaško mesto zastražiti, da bi me ujel, toda spustili so me v košu skozi okno po zidu in sem ubežal njegovim rokam« (2 Kor 11,32–33).

Podobno je angel Gospodov rešil apostole iz ječe v Jeruzalemu: »Angel Gospodov pa je ponoči odprl vrata ječe, jih peljal ven in rekel: 'Pojdite, stopite v tempelj in ljudstvu govorite vse besede tega življenja!'« (Apd 5,19–20). In kmalu za tem Petra prav tako v Jeruzalemu: »In glej, vstopil je angel Gospodov in luč je zasvetila v ječi. Udaril je Petra v bok, ga zbudil in rekel: 'Hitro vstani!' in verige so mu padle z rok« (Apd 12,7). Zatem pa tudi Pavla in Sila iz ječe v Filipih: »Kar nastane velik potres, tako da se je ječa v temeljih zamajala. Na mah so se vsa vrata odprla in vsem so odpadle vezi« (Apd 16,26).

celje

PRINAŠANJE OBHAJILA
STAREJŠIM

Matej Pirnat

Mrtve pokopavati: Pokop je znamenje omikana in vernega ljudstva. Grobovi in sledovi pokopavanja so najditeljem že pradednih bivališč trden dokaz, da so našli sledove človeka. O starih Egipčanih vemo, kako skrbno so svoje pokojne balzamirali in tako podaljševali za cela tisočletja njihovo bivanje na zemlji. Stari Grki so imeli pokop pokojnega za najsvetejšo človekovo dolžnost. Trajen zgled tega zakona je Sofoklejeva Antigona, najlepša ženska osebnost v svetovni dramatik, ki je tvegala svoje življenje in kljub kraljevi prepovedi posula s prahom svojega brata Polinejka.

Abraham je za pokop svoje žene Sare kupil prvi kos zemlje in zanj plačal vsoto, za katero je bil prodajalec prepričan, da je ne bo zmogel (1 Mz 23). O pobožnem Tobiju beremo, kako je kljub kraljevi prepovedi pobiral trupla pobitih, jih skrival doma in ponoči pokopaval (Tob 2,1–9). Modri Sirah piše: »Sin, za mrtvim tóči solze; kakor človek, ki hudo trpi, zapoj žalostinko. Njegovo truplo obleci, kakor mu pripada, in ne preziraj njegovega pogreba!« (Sir 38,16). Judovski učitelji so rekli: »Kdor sreča pogrebni sprevod, pa ne naredi z njim vsaj štirih korakov, se posmehuje ubožcu!«

Časten pogreb je znamenje sprave in odpuščanja. S pobožnim pokopom in udeležbo na pogrebu tudi na zunaj pokažemo, da nočemo imeti nič proti pokojnemu, da mu, če je treba, odpuščamo, da smo z njim spravljeni in želimo, naj ga njegovi morebitni dolгови do nas ne bi bremenili pred večnim Sodnikom. S pogrebom izročamo pokojnika občestvu svetnikov in ga tako ohranjamo v velikem občestvu živih Božjih otrok. •

Na Škofijski karitas Celje menimo, da je prinašanje obhajila bolnim in trpečim na dom častitljiva in zelo potrebna oblika pomoči ubogim. V zadnjih letih smo dvakrat uspešno izpeljali tečaj za usposabljanje izrednih delivcev sv. obhajila bolnim na domu, v več župnijah se je ta služba tudi že začela vršiti. V letu 2014 želimo ponoviti izobraževanje za nove sodelavce in sodelavke.

Na 4 srečanjih bodo štirje duhovniki in magister psihologije spregovorili o evharistiji, liturgičnem obhajanju evharistije, psihologiji bolezni in pastoralnem delu z bolnimi, ostarelimi in trpečimi. Načrtujemo tudi dodatno srečanje, namenjeno vsem, ki bodo službo izrednega delivca sv. obhajila izvrševali tudi v cerkvi, s pomočjo duhovniku pri obhajanju vernikov.

Za obisk srečanj se je treba predhodno prijaviti. Ker gre za neposreden stik z Najsvetejšim, naj poudarimo, da se nihče ne more prijaviti samovoljno ali mimo domačega župnika: župnijski žig in župnikov podpis sta nujno potrebna za veljavnost prijave. Vabimo torej vse, ki čutite, da ste primerni za opravljanje opisanega poslanstva, da se po pogovoru in v soglasju z domačim župnikom prijavite in tako skupaj naredimo nekaj lepega za Boga in soljudi.

Vabljeni tudi duhovniki, še posebej vsi, ki ste glede tovrstnega načina opravljanja službe izrednega delivca – v skladu z Navodilom o sodelovanju laikov pri službi duhovnikov je prinašanje obhajila bolnim na dom prva naloga izrednih delivcev (prim. CD 74, 8. čl.) – v dvomih ali imate mnogo vprašanj in pomislekov. Več o srečanjih lahko preberete na naši spletni strani www.karitasce.si, kjer lahko snamete tudi prijavnico. •

PREDBOŽIČNO SREČANJE
SODELAVK IN SODELAVCEV
KARITAS

Matej Pirnat

Na Škofijski karitas Celje vsako leto z veliko hvaležnostjo za vse dobro v odhajajočem letu pripravimo predbožično srečanje sodelavk in sodelavcev. Srečanje pripravimo v prvi polovici decembra in tako obeležimo svetovni dan prostost

voljstva, obenem pa se vsem požrtvovalnim sodelavcem zahvalimo za vse, kar dobrega store za rast dobrodelnosti v celjski škofiji.

Letos je naše srečanje s predstavo Vera levega razbojnika obogatil dramski igralec Gregor Čušin. Kot vedno ob njegovih predstavah smo se čemu nasmejali, ob marsičem pa zamislili, si izprašali vest in zastavili vprašanja o svoji veri in vsakdanjem življenju. Mislim, da se nas je najbolj dotaknilo vprašanje, če ima mali Jezušček v jasliah naše oči, naša ušesa, naše roke, nam je kaj podoben, je on tisti, o katerem se pogovarjamo z neznanci in ga na sploh sprejemamo kot svojega kralja.

Ob koncu leta se sodelavcem tudi zahvalimo s priložnostnim darilcem. Zaradi velikega porasta raznoraznih telesnih in duhovnih bolezni smo letos delili najnovejše zdravilo na katoliškem tržišču: Sočutín® Forte, ki izjemno učinkovito deluje predvsem v primerih srčnega popuščanja; glavna sestavina zdravila, molitev za Božjo milost, pa ugodno vpliva na srce, dušo, telo, splošno počutje in odnose z drugimi. Pomaga pri sprejemanju samega sebe in zaupanju sebi, ljudem in Bogu. Zdravilo v obliki 59 granul, povezanih z vrstico in okrašenih s križem, ob redni in vestni uporabi okrepi notranjo držo usmiljenega Samarijana in željo po delu v Karitas. Glede na veselje in zadovoljstvo sodelavcev nad novim zdravilom se v naši škofiji ni bati za prihodnost dobrodelnosti, pričevanja in slavljenja Boga.

Srečanje smo zaključili s škofovim blagoslovom, nadaljevali pa z veselim druženjem pri mizi. •

koper

OD TEDNA KARITAS DO BOŽIČA

Jožica Ličen

Sodelavci Karitas za čas od nedelje Kristusa Kralja do Božiča pravimo: »Močni časi za Boga in človeka.« V Tednu Karitas želimo predvsem stopiti iz vsakdanjega dela in okolju sporočiti, da so med nami ljudje, ki pomoč potrebujejo, in so ljudje, ki radi pomagajo. Ta pot pa lahko vodi tudi mimo naših src, naših rok in naših vrat. Adventni čas navadno namenjamo obiskom in srečanjem s starejšimi in bolnimi, prav tako želimo še pravočasno dati materialno pomoč in dobro besedo ljudem v stiski, ne za Miklavža ali Božička, temveč zato, ker to pomoč potrebujejo. Božič pa ni čas za akcijo, temveč čas za Boga, zase, družino in prijatelje. Baterije je pač treba napolniti, prazne ne koristijo nikomur. Zbrala sem nekaj utrinkov, če nam je vsaj malo uspelo, presodite sami.

Teden Karitas smo začeli z osrednjo prireditvijo Škofijske karitas Koper 22. novembra na dvorcu Zemono pri Vipavi. Odprtje razstave Umetniki za Karitas so obogatile pevke Konservatorija za glasbo in balet pod vodstvom prof. Nade Žgur. Jože Bartolj je letos na malo drugačen način sogovornike vzpodbudil, da smo razmišljali o različnih vidikih karitativnega dela. Škof Jurij Bizjak se je dotaknil 'špranj', ki poosebljajo delo Karitas in skozi katere ljudje v stiski vidijo luč. Zato je večkrat poudaril in nam naročil: »Bodite luč!«

Moja župnija je Vipavski Križ, a si lahko predstavljate istočasno Teden Karitas, župnijski misijon in obisk Pedra Opeke. Veliko se je dogajalo, toda na nedeljo Kristusa Kralja je bila prva nedelja našega misijona z naslovom Bog je ljubezen. Za sodelavke Župnijske karitas je bila prav ta nedelja nesluteno darilo, saj že dvajset let zapored redno in skrbno

pripravljamo srečanje zakonskih jubilarov. Pri tej sveti maši je bil naš gost Pedro Opeka. Vse skupaj je bilo ena velika hvalnica Bogu, ki nas povezuje, združuje ali, kot je rekel Opeka: »Veselje do življenja in medsebojna ljubezen sta vrednoti, ki peljeta svet naprej.«

Romanje na Ponikvo in Klic dobrote v Celje je za sodelavce naše ŠK skoraj posvečeni dogodek. Iz vsake dekanije smo organizirali avtobus, tako da je bilo duhovno in družabno druženje že na avtobusu. Vsem, ki nam ta dan veliko pomeni, je lepo, ko se srečamo s prijatelji iz celotne Slovenije. Ob tej priliki naj v imenu vseh romarjev in obiskovalcev rečem vsem, ki so skrbeli za izvedbo: hvala za gostoljuben sprejem, hvala za premajhno cerkev, hvala za doživeto sveto mašo, hvala za skupni obed in Klic dobrote.

Dan odprtih vrat je na področju celotne Koprške škofije že tradicija ... Bertoki z brezdomci, zasvojenimi in Vrtnica z alkoholiki sta se predstavila že 19. novembra. Poleg predstavitve v Bertokih je bil še voden ogled stanovanjske skupnosti v Truškah in skupnosti Srečanje v Vremah. V Izoli, Portorožu, Kopru, Ilirski Bistrici, Pivki, Postojni, Idriji in Tolminu ter tudi v Zavodu Karitas Samarijan v Solkanu so predstavitve potekale različno. Nekateri so se samo predstavili, drugi pa so tudi zbirali hrano za ljudi v

stiski. V Ajdovščini smo se kot vsako leto predvsem želeli predstaviti mladim. Veseli smo bili obiska birmancev, njihovih staršev in katehetov iz nekaterih župnij vipavske dekanije. Otroci in animatorji iz programa PNC so izdelovali adventne venčke. Obiskali so nas tudi posamezniki, ki jih zanima naše delo, beseda da besedo, in novi prostovoljci so tu.

Dekanijska karitas Štandrež v zamejstvu je prav ob 'našem Tednu Karitas' dobila nove prostore, ki sta jih blagoslovila dekan Karel Bolčina in direktor goriške Karitas don Paolo. Povabili so nas, da se z njimi poveselimo in izmenjamo izkušnje. Zanimivo, nič nismo skupaj načrtovali, nič nismo skupaj modrovali, toda način dela je povsem enak kot pri nas. Skupina gorečih in pridnih sodelavk in sodelavcev odgovorno in skrbno pomaga vsem, ki potrkaajo na njihova vrata. Zbirajo, delijo, beležijo, se pogovarjajo, bodrijo ... morda je razlika le v tem, da imajo poleg domačih precej emigrantov iz Afrike in vzhoda, zaradi česar niso le dvojezični.

Nedelja Karitas je po naših župnijah bolj ali manj sporočala: »Verjamem vate!« Ljudje so se že navadili, da je ta dan nabirka za Karitas, kar priča tudi slišano na neki pošti. Sodelavka je čakala v vrsti prti okencu, pred njo je bila gospa, ki je dvigovala denar in rekla: »Jutri je pri nas nabirka za Karitas, saj razumete, ne morem darovati drobiža, za ljudi v stiski je treba dati papirnat denar.« Hvala, mi ne potrebujemo jumbo plakatov, taki ljudje so naša najboljša 'reklama'.

Miklavževanje je po večini župnij navada, nemalokrat so v to vključeni tudi sodelavci Karitas. Klementina iz programa Popoldan na Slapu je zapisala: 5. 12. je bilo na Slapu čarobno vzdušje. Otroci, mladina, starši in stari starši, vsi so v veselem pričakovanju prihajali v vaško cerkev k sveti maši. Po obredu, nas je, v novi, sijoči obleki, obiskal sveti Miklavž z angeli, parklji so ostali zunaj. Obdarovani so bili otroci, ostareli ter animatorji in prostovoljci. Zahvala za dogodek gre složnemu delu in finančni

podpori krajevne skupnosti ter karitativnim programom za starejše in mlade.

Župnija Otlica je Miklavža razumela drugače, karitativno, saj so pridne gospodinje napekle 150 paketkov peciva, ki so jih namenili prejemnikom materialne pomoči v Centru karitas vipavske dekanije v Ajdovščini. Mala vrečka s sliko Miklavža in prisrčnim sporočilom je marsikomu, ki prihaja s težkim srcem po pomoč, pričarala nasmeš na obraz in dokazala, da so ljudje, ki jim ni vseeno. Vredno posnemanja, hvala.

Srečanje Odbora ŠK za materialno pomoč je bilo delovne narave. Govorili, smo kako poskrbeti, da naša skladišča kljub izpadu hrane EU ne bodo prazna. Osvežiti pa je bilo treba tudi navodila o izpolnjevanju obrazcev poročil o delovanju v letu 2013. Naš namen ni le zbiranje števil, temveč pregledno delo in verodostojnost podatkov za vse, ki nam svoj dar zaupajo. Letos imamo prvič možnost oddaje elektronskih poročil.

Dan prostovoljcev smo obeležili s sveto mašo v kapeli Dijaškega doma ŠG v Vipavi, ki jo je daroval ravnatelj Matej Kobal. Ob tej priliki so bili prejemniki priznanja občasni prostovoljci – strokovni sodelavci projekta Umetniki za Karitas: Anamarija Stibilj Šajn, Jože Bartolj, Primož Brecelj, Lucijan Bratuš, Azad in Silva Karim, Mira Ličen Krmpotić in Tone Seifert

ter Hieronim in Irma Vidmar s Sinjega vrha. Brez teh ljudi Umetniki za Karitas ne bi bili to, kar so. Njihova imena so napisana prav v vseh katalogih, pa ne samo ime, njihovo znanje, delo, svetovanje je tisto, ki je pripomoglo, da je iz skromnega hotelnja prinašati med ljudi lepo in dobro nastal projekt, ki v slovanski in mednarodni prostor širi etiko in estetiko.

Razstava Umetniki za Karitas se je v začetku decembra iz Zemonja preselila čez mejo v Gorico. Spet je bilo treba veliko pridnih rok, da je na dan odprtja zaživela v vsej svoji lepoti. Kulturna delavka Franka Žgavec jo je postavila, odgovorni urednik katoliškega časopisa Novi glas jo je odprl. V svojem nagovoru je dejal: »Ponosen sem, da v naši galeriji Ars gostimo priznane slikarje in kiparja, potrudili se bomo, da bo kakšna slika ostala v Gorici.«

Šola za starše je bila pred leti stalni del pomoči družinam, potem je za nekaj časa utihnila. Ponovno je uspelo in Tatjana Rupnik, voditeljica programa Popoldan na Cesti, je zapisala: Drugi torek v decembru smo se zbrali v prostorih Karitas vipavske dekanije, kjer smo se pogovarjali o praznovanju v družini. Predavateljica specialistka zakonske in družinske terapije Jerneja Bratina Dimec nam je spregovorila o vrednotah prazničnega časa, kako naj praznujemo v družini, kako se na praznovanje pripraviti in kakšne so odgovornosti staršev v času

praznovanja. Udeležilo se ga 14 staršev. Na naslednjem srečanju se bomo spraševali, kako se soočati z jezo, kako naučiti otroka reševanja konfliktov, predvsem pa o tem, kako pri otroku začutiti stisko.

Adventno duhovno obnovo sodelavcev Karitas, ki je bila v kapucinskem samostanu v Vipavskem Križu, je vodil škof Metod Pirih. Izhodišče za pogovor so bile besede iz Mr 6,30, ko se apostoli vrnejo k Jezusu in mu poročajo, kaj so doživeli. Ko je slišal, jih je povabil, naj se odpočijejo, toda množica je šla za njimi in s počitkom ni bilo nič. Še več, sočutje do lačne množice je pripeljalo do pomnožitve kruha in rib. Škof Metod nas je ob tej priliki poučil, da prva skrb dobrega karitativnega sodelavca ni materialna pomoč, temveč sodelovanje s Kristusom, ki nam bo v danem trenutku dal moč in pogum, da bomo zmogli sočustvovati in pomagati človeku v stiski.

Ob koncu bom zapisala besede, ki smo jih natisnili na 12.000 božičnih voščilnic, s katerimi sodelavci Župnijskih karitas obiščemo ostarele in bolne po naših župnijah: »Naj nihče na trka zaman, na sveti večer in v letu, ki prihaja! Odprimo vrata vere, upanja in ljubezni.«

Srečno! •

Ljubljana

BODI ZVEZDA IN DARUJ

Katja Kern

Dobrota je ena izmed stvari, ki da Prazničnemu času veliko začetnico. V teh decembrskih dneh, ko je poleg lesketajoče se narave in pisanih lučk v zraku – kljub nizkim temperaturam – čutiti toplino, bližino, ljubezen ..., in dobrota nam je v pomoč, da vsi občutijo čar prazničnega vzdušja. Čisto malo je potrebno, da iz sočloveka izvabimo nasmehe.

In to je bil povod dobrodelne akcije v kulturno-umetniškem društvu Pod lipo Adergas. Polepšati dan. Na obraze narisati čim več nasmehev. Z dobrodelno akcijo Bodi zvezda in daruj nam je to tudi uspelo. Letos smo bili, že drugo leto, priča številnim ljudem, ki so v Adergas prinašali škatle, ki so vsebovale hrano z daljšim rokom uporabe, dobrote vseh vrst, osebne, higienske pripomočke, šolske potrebščine in podobno. Vse z namenom, da nekomu polepšajo ta čas, mogoče za hip preženejo skrb. Člani društva smo poskrbeli za zbirno točko, ki je bila odprta v prvem vikendu decembra, ter za prevoz stvari v Ljubljano, kjer smo jih predali Slovenski karitas, ki je zbrana sredstva razdelila med ljudi.

Projekt je bil sprejet zelo dobro – seveda gre za hvala vsakemu, ki je kakorkoli prispeval in bil Zvezda. Prepričani smo, da se nas bo iz leta v leto nabralo več, za celo ozvezdje ;) •

MEDGENERACIJSKO SOŽITJE

Metljak Kazimir

Župnijska karitas Vrhnika je v sredo, 13. novembra, organizirala predavanje na temo medgeneracijskega sožitja. V goste je povabila župnika iz Dolnjega Logatca g. Janeza Kompareta. V nadaljevanju so povzete misli, ki jih je navedel v svojem predavanju.

14

Kot nekoč o kavi danes veliko govorimo o medgeneracijskem sodelovanju. Vedno je aktualno tisto, česar primanjkuje. Danes se človek odtujaše sožitju z drugimi in streži k zadovoljevanju svojih potreb. Pomembno je, da mi je lepo, da se imam dobro, da imam čim več. Vrtimo se v horizontali in iščemo tisto, kar nam ta ponuja: izobrazbo, službo, stanovanje, imetje. Pozabili smo na vertikalo, na odnos človeka z Bogom. Prevladuje ateizem, ki ne pozna Boga. Zato človek zgublja smer in niha iz ene skrajnosti v drugo, in to na vseh področjih. Na družbenem prehaja iz individualizma v kolektivizem in obratno, pri vzgoji otrok iz permisivne vzgoje do avtoritativne. Posledica izgubljene vertikale je moralna kriza, ki je mati vseh drugih kriz. Pozablja se na svetost življenja od spočetja do smrti, in si človek v svoji vsemogočnosti lahko izbira vse, tudi spol. Mislimo, da s svojim znanjem lahko rešimo vse probleme. Kriza je lahko tudi dobra, kajti ko pride do dna, dosežemo trdna tla, od katerih je pozitiven odboj.

Že v izraelski zgodovini vidimo, kako Bog posega v življenje svojega ljudstva. Ko izbere Abrahama, da ta osebni odgovor Bogu – tukaj sem. Po Mojzesu je Bog izpeljal Izraelce iz suženjstva, česar sami niso bili sposobni narediti 400 let. V puščavi so mislili, da bodo pomrli od lakote, vendar so bili vedno preskrbljeni. Tudi mi smo danes v mislih panični, kaj bo, če ne bo služb, če ne bo pokojnine, če bo vsega zmanjkalo. Hudič najlažje deluje, ko smo lačni. Tudi Jezusa je skušal v puščavi, ko je bil lačen. Hudič ponuja svet brez trpljenja. Vendar sama skušnjava ni greh, greh je, če skušnjavi podležemo. Bog vsakega osebno kliče, kot je klical Abrahama, da se vključimo v občestvo in nekaj naredimo za skupnost. Ni pomembna kolektivnost, ampak občestvo, v katerem vsak koristno deluje.

Ali poznamo odgovore na osnovna življenjska vprašanja: od kod prihajamo, kdo smo in kam gremo? To so vprašanja, vezana na vertikalo, mi pa živimo le v horizontali: delo, služba izobrazba, imetje. Imeti, imeti, čim več imeti. V tem pa ni ničesar zanesljivega razen smrti, v kateri šele zaživimo svobodo. Dejstvo, da bomo umrli, je najbolj realno.

Živimo odtujeno, smrt pa je dar, da se odlepimo od odtujenosti in se izročimo Bogu.

Realnost je, da ima Bog vsakega rad takšnega, kot je. Vsak nosi svoj križ. Da ga lahko nosimo, moramo dopustiti, da Jezus vstopi v naše življenje. Ne moremo sami rešiti vseh problemov, zato jih moramo prepustiti Gospodu. Sprejeti Božji, in ne svoj načrt. To je vera, ki osvobaja. Bog nas čaka, da mu pustimo vstopiti. Boga iščemo zunaj sebe in se ne zavedamo, da zaklad nosimo v sebi. Kristus je navzoč v najgloblji človeški resničnosti.

Danes je družba bolna in odtujena. Otroci so v vrtcih, starejši pa v domovih. Bojimo se, da bi se otroci srečali s starimi, bolnimi in invalidnimi, da ne bi doživeli stresa. Vendar to ni res. Nujno je srečevanje in sobivanje, da se spoznavamo v različnosti. Te možnosti otroci v vrtcu nimajo, ker so med sebi enakimi.

V Dolnjem Logatcu je g. Kompare izvedel enkratno sobivanje v medgeneracijskem domu, ki vključuje vse generacije. Tu je Miklavžev vrtec, prostor za mladino in skavte ter Dom za ostarele. Tak dom je idealna priložnost za srečevanje generacij, ki se med seboj dopolnjujejo in bogatijo. Otroci radi obiskujejo in sodelujejo s starejšimi, starejše pa razveseljuje že pogled na otroško razposajenost. Kot zanimivost tega sobivanja je g. Kompare izpostavil oskrbovanko, ki za Miklavža za vse otroke v vrtcu pleče kapice in rokavice. •

DOBRODELNI KONCERT DVA NOVČIČA NA VRHNIKI

Marjana Debevec

Dvorana Cankarjevega doma na Vrhniki je v soboto, 23. novembra, postala kraj srečanja med ljudmi dobre volje, ki so še vedno pripravljeni pri-skočiti na pomoč človeku v stiski. Pripravili smo namreč že **deveti dobrodeleni koncert z naslovom Dva novčiča**. Zbrana sredstva bodo name-

njena za nakup hrane in plačilo položnic socialno ogroženim družinam in posameznikom.

Na odru se je zvrstilo deset glasbenih skupin in solistov, ki so z različnimi glasbenimi zvrstmi obogatili večer. Med drugim nas je nagovoril generalni tajnik Škofijske karitas Ljubljana Jože Kern, ki je poudaril, da je **kriza lahko tudi priložnost za solidarnost med nami**. K dejavni ljubezni do sočloveka nas je spodbudil tudi dekan in direktor Župnijske karitas Vrhnika Blaž Gregorc. Tudi župan Občine Vrhnika Stojan Jakin je menil, da je potrebna solidarnost med nami, da pomagamo sočloveku. Včasih sta lahko že dva novčiča dovolj, da na obrazu znova zacvetita nasmeh in upanje. Razšli smo se z mislijo Matere Terezije, ki pravi: *»Ni pomembno to, kar delamo, ampak to, koliko ljubezni vložimo v tisto, kar delamo; potrebno je majhne stvari delati z veliko ljubeznijo.«* •

MIKLAVŽEVANJE

Joži Roglič

V Župnijski karitas Zagorje ob Savi že 22 let pripravljamo miklavževanje za otroke. Otrok imamo veliko. Želimo jim pokazati vrednote Miklavža ter jim skušamo vrniti dostojanstvo. Že nekaj let nam uspeva, da praznujemo skupaj z vsemi ostalimi otroki v naši lepi cerkvi svetega Petra in Pavla pod pokroviteljstvom našega župnika Matjaža Križnarja.

Vsako leto na predvečer svojega godu ob 16.30 pride sveti Miklavž. Že pred tem povabimo otroke, veroučence, mladince in vse ostale otroke, ki ga želijo videti, se z njim pogovoriti, prejeti darilo in se z njim fotografirati. Župnijsko občestvo s sodelovanjem Župnijske karitas pripravi darila za vsakega otroka. Pride preko 400 otrok s starši ali drugimi spremljevalci. Župnija šteje devet tisoč prebivalcev. Pri vходу v cerkev otroke sprejme župnik Matjaž Križnar, jih nato v cerkvi nagovori in jih izroči svetemu Miklavžu s spremstvom angelčkov brez parkljev.

Že nekaj let praznujemo skupaj z vsemi otroki, tudi tistimi, ki redno ali občasno obiskujejo Karitas. Otroci so vseh starosti in narodnosti. Tudi Romi.

Letos se nam je pridružilo še veliko invalidnih otrok, ki so se želeli fotografirati z Miklavžem in tudi z nami. Eni so župnika Matjaža in kaplana Martina videli prvič, drugi so z njima že prijate-

lji. S paketi v rokah so iz cerkve vsi odšli na ploščad pred Delavskim domom, kjer so se srečali še z županom Občine Zagorje Matjažem Švaganom. Nagovoril jih je, da se z njimi veseli in da jih ima rad.

Veliko veselja smo pripravili našim otrokom v župniji Zagorje, z njimi smo se veselili in bili velika družina. •

murska sobota

RAZVOJ MEDGENERACIJSKEGA SREDIŠČA V POMURJU

Monika Novak

Z odprtjem Doma za starejše ljudi Danijela Halaša v Veliki Polani je v podstrešnih prostorih nastala priložnost organizirati stičišče za vse generacije za celotno Pomurje.

Program medgeneracijskega sodelovanja se razvija od samega začetka delovanja Karitas (1990) v Pomurju. Sodelavci so se na Župnijskih karitas ob materialni pomoči ljudem v stiski praktično oblikovali prav ob skrbi za starejše. Lahko rečemo, da je Karitas na tem področju nosilna organizacija, ki sistematično vsaj nekajkrat v letu obišče starejše in bolne doma ter tudi v domovih za starejše. Z ustanovitvijo Škofijske karitas Murska Sobota smo temu področju pomoči namenili prav posebno pozornost.

Vse te potrebe so narekovale tudi neko središče, ki bo povezovalo tisoč prostovoljcev in njihove aktivnosti v skrbni za starejše, predvsem pa prostor za izmenjavo znanja in izkušenj.

Predlani je ŠKMS imela možnost kandidirati za nakup prostorov iz sklada FIHO. Dobro polovico potrebnih sredstev smo prejeli na tem razpisu. Tako je medgeneracijski center začel dobivati tudi svojo materialno podobo.

16

Z začetkom tega leta smo imeli priložnost zaposliti sodelavko na programu asistent za starejše in druge potrebne ljudi. V januarju naslednje leto nadaljujemo izobraževanje za pomoč starejšemu in onemoglemu na domu. Dobre izkušnje z večmesečnim izobraževanjem, ki smo ga izvajali pred štirimi leti, tudi s pomočjo Slovenske karitas, nas nagovarjajo k osvežitvi znanja. Na razpolago imamo prostore, kjer se bodo lahko izvajale dejavnosti dnevnega varstva za starejše ter dejavnosti vzajemnega medgeneracijskega sožitja. V večjem dnevnem prostoru lahko izvajamo druženje, notranjo okupacijo, medgeneracijska srečanja, dva manjša prostora pa sta lahko namenjena počitku (če uporabniki izrazijo željo po njem) ali za individualne pogovore starejših in svojcev s strokovnim delavcem.

Trendi kažejo, da se življenjska doba ljudi daljša, s tem pa se povečuje tudi število starejših. Ti z leti izgubijo sorodnike in prijatelje ali pa stike z njimi, tako da ostanejo prepuščeni sami sebi in so vedno bolj socialno izključeni. Ta izključenost je še posebej opazna pri bolnih in invalidnih ter starejših z nizkimi do-

hodki, prav tako pa pri starejših, ki živijo na ruralnih območjih, saj se mladi odselijo v mesta, kmetije zato propadajo, trgovin in dogodkov, kjer bi se lahko starejši srečevali, pa praktično ni. Po večletnih izkušnjah ugotavljamo, da je pomanjkanje programov pomoči starejšim in programov dnevnih centrov v Pomurju veliko, potrebe po tovrstnih programih pa vse večje. Za vse našete skupine starejših ljudi v Pomurju ni organizirane dobre oblike varstva, zato smo se odlo-

čili pomagati starejšim ljudem, da bodo lahko kakovostno preživljali tretje življenjsko obdobje.

Dejavnost medgeneracijskega sodelovanja je namenjena starejšim, predvsem tistim, ki niso ali ne želijo biti vključeni v domsko varstvo, temveč bivajo doma, vendar svojci čez dan zaradi odsotnosti ne morejo poskrbeti zanje. Program je namenjen starejšim, ki so osamljeni, socialno izključeni, revni, ostareli, bolni in invalidni. Dnevni center poleg varstva starejših, dnevnega toplega obroka ter lajšanja osamljenosti in z njo povezanih stisk nudi možnost medgeneracijskega druženja, ohranjanja kognitivnih sposobnosti (prek vodenih aktivnosti), ohranjanja delovne zmožnosti in predstavlja prostor varnosti in sprejetosti v tretjem življenjskem obdobju. Izrednega pomena je dejstvo, da bo uporabnikom dnevnega centra na voljo strokovni delavec, ki jih bo individualno spremljal ter bo na voljo tudi svoj-

cem za pogovor in svetovanje. Strokovni delavec bo v sodelovanju z uporabniki pripravljaj dnevne aktivnosti, delavnice, okupacijo itd. Program nudi varovancem doma za starejše sodelovanje z drugimi starejšimi ljudmi iz okolice ter tudi srečevanja različnih generacij.

Na delovni terapiji je ljudem omogočeno vključevanje v vsakodnevne življenjske aktivnosti (okupacije), ki so zanje smiselne in namenske in posledično pozitivno vplivajo na njihovo zdravje in dobro počutje. Tako pomagamo posamezniku, da kljub primanjkljajem in omejitvam postane čim bolj samostojen pri osnovnih življenjskih aktivnostih. Vse te aktivnosti, ki jih izvajamo skupaj z domom, so zelo raznolike, saj na ta način stremimo h kvalitetnejšemu življenju ljudi in njihovem dobremu počutju. Tako izvajamo ustvarjalne delavnice, bralne urice, aktivnosti za krepitev spomina, vadbo na kolesih za roke in noge, sprostitevne aktivnosti, kot so kegljanje, tombola in potapljanje ladij, računalniška skupina, pogovorne skupine, pevska skupina in še bi lahko naštevali, ob tem pa še sprehodi, pi-

kniki, obiski drugih domov, izleti, druženja z zunanjimi uporabniki, ki so v dnevnem varstvu ...

Kot konkreten primer lahko izpostavimo pevsko skupino, ki je organizirana pod okriljem Monike Novak, naše asistentke. Glasba je zelo močna oblika delovne terapije (le-ta pomembno posega na vse ravni človekovega delovanja, tako na telesno, čustveno, razumsko, osebno kot na družbeno in duhovno), zato smo zelo veseli, da je tukaj lahko naš vložek tako dobro sprejet (tako s strani stanovalcev kakor tudi izvajalca).

Na tem mestu se zahvaljujemo Domu Danijela Halasa, da nas je tako prijazno sprejel pod svoje okrilje, nam ponudil možnost vzajemnega sodelovanja, da lahko na ta način skupaj ustvarjamo boljši in kakovostnejši vsakdan stanovalcem in zunanjim uporabnikom v jeseni njihovega življenja. •

ŽK GORNJA RADGONA

Cvetka Kurnik

Župnijska karitas Gornja Radgona aktivno deluje od leta 2000, zametki delovanja pa segajo že v leto 1991. Naša skupina se je v teh letih povečala od števila 12 na 25 članov in članic. Z nami pa je tudi g. župnik Franc Hozjan, ki je nosilni steber našega delovanja.

Moči usmerjamo predvsem v nudenje materialne in duhovne pomoči starejšim in bolnim doma po fari in v vseh zavodih in domovih starejših po Pomurju. Zelo dobro sodelujemo z enoto Hrastovec v Gornji Radgoni ter z VDC Murska Sobota – enota Gornja Radgona. To so ljudje, ki so potrebni predvsem toplih in srčnih besed ter srečanj in druženj.

Trudimo se, da bi omilili socialne stiske družinam z več otroki (plačamo položnice), pa tudi nasvet in dobro besedo ponudimo tistim, ki to želijo.

Starejšim faranom napišemo voščilnico ob jubileju ter jih obiščemo skupaj z duhovnikom. Ta srečanja so za člane Karitas in jubilate nepozabna.

Tudi letos smo pripravili že 12. dobrodelni koncert »VSAKDO MORA IMETI PRIJATELJA«. Zbrana sredstva od koncerta, prodanih adventnih venčkov in voščilnic nam omogočajo, da pomagamo ljudem v stiski.

Zahvalili smo se vsem dobrotnikom in donatorjem, ki nas v teh letih finančno in materialno podpirajo, ter zunanjim sodelavcem za njihovo pomoč.

Upamo, da naše karitativno delo mnogim ljudem omili strah pred negotovostjo ali pa morda privabi solzo sreče v oko. Prav zato bomo tudi v prihodnje delali za ljudi in z ljudmi, seveda z veliko Božjo pomočjo. •

ново mesto

ADVENTNA DUHOVNA OBNOVA ZA SODELAVCE KARITAS

Gregor Vidic

V soboto pred 3. adventno nedeljo je v prostorih župnijskega doma v Šentjerneju potekala duhovna obnova, namenjena sodelavcem Župnijskih in Škofijske karitas. V duhu gesla Tedna Karitas »Verjamem vate« je voditelj msgr. France Dular zbrano občestvo popeljal na duhovno popotovanje, katerega pot so tlakovale misli iz zakladnice Svetega pisma, sv. Frančiška, Matere Terezije in papeža Frančiška. Besede so toliko bolj našle svoje mesto, ker je gospod Dular prepoznaven po svojem neutrudnem delu, ki odseva harmonično ravnesje na vseh treh poljih krščanskega življenja: oznanjevanja, bogoslužja in dobrotelosti. **Sodelavce Karitas je povabil k pogumnemu posnemanju zgleda papeža Frančiška, ki vsak dan znova dokazuje, da je človek dejanj, izhajajočih iz trdne vere v Boga, nepremagljivega upanja ter ljubezni do trpečih in preizkušanih.** Predstavil ga je pod prispodobo svetlega žarka, ki razsvetljuje vse okrog sebe, saj je ravno prek njega Karitas v samem središču pozornosti Cerkve, njene pozornosti do vseh, ki trpijo zaradi duhovne in telesne lakote ter pomanjkanja. Kot je poudaril, se je Gospod z lakoto, stisko in pomanjkanjem sam poistovetil: *»Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni«* (Mt 25,35–36). To naj bo duhovna popotnica vsakega kristjana, še toliko bolj pa sodelavcev Karitas. Duhovni del prijetnega druženja smo sklenili s sveto mašo v župnijski cerkvi, nato pa se družili še ob kosilu. •

DAN KARITAS

Mojca Kepic

18

V letošnjem Tednu Karitas je bil en izmed osrednjih dogodkov srečanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas na Ponikvi pod geslom **»Verjamem vate«**. Tako kot že vrsto let se na Ponikvi srečujejo sodelavci in prostovoljci iz cele Slovenije, letos se jih je zbralo preko 1500. Običajno ta dan pred samim srečanjem na Ponikvi obiskovalci obiščejo različne kraje, si ogledajo znamenitosti v Sloveniji, se družijo s prostovoljci različnih ŽK in ŠK ...

Na Ponikvi pa se vsi prostovoljci zberejo do maše, kjer je vsak po svoje našel prostor v prenapolnjeni cerkvi ali zunaj. Kot je zapisala **ga. Ana Stepančič**: *»Cerkve sv. Martina na Ponikvi ni majhna in ne velika, toda da je lahko v njej toliko ljudi, je čudež. Ker sem stala zadaj pod korom in sem želela do oltarja po maši, sem čakala, da gre glavnina romarjev ven, teh ni in ni bilo konca. Eno oziroma nekateri dve uri, pa tako mirno in pobožno, brez kakšne slabe*

Foto: s. Aleša Stritar

volje, je drugi čudež. Da, bili smo na romanju. Sveto mašo je ob somaševanju vodil upokojeni škof g. Pirih, sedaj predsednik SK. Uvodoma pa nas je zelo prisrčno nagovoril tajnik SK g. Imre Jerebic. Rekel je, da je ob vožnji do Ponikve občudoval naravo, posebej lepe zasnežene in s soncem obsijane vrhove gora, ki so »štrleli ven«. Primerjal jih je z nami, sodelavci Karitas, ki tudi nekako štrlimo ven iz današnje družbe, ker verujemo in ker verjamemo v dobro. Kot vedno je ljudsko petje vodil g. Herman, med mašo in še nekaj časa po maši, kar daje romanju poseben pečat. Za konec pa še prošnja in priporočitev ter poklon pred oltarjem bl. Slomška ter podobica z molitvijo za spomin.

Po maši so domačini postregli s sladkimi dobrotami, s kavo in toplim čajem, ki se je ob močnem vetru najbolj prilegel. Oohvala in zahvala gre sedanjemu župniku, župljanom in gospodinjam. Pohvala pa velja tudi vsem nam, romarjem, ki smo tako iz-

razili pripadnost KARITAS in ker verjamemo v DOBRO.«

Sledilo je skupno kosilo v Celju, za katerega so poskrbeli sodelavci ŠK Celje. Zadovoljstvo ob skupni mizi se je slišalo, zelo pohvalno, zato hvala in Bog lonaj organizatorjem. Prostovoljci in sodelavci pa so si nato ogledali javno generalko Klica dobrote, ki so jo, kot pravi ga. **Tjaša Volmut** *»z zanimanjem spremljali ter poslušali. Zvečer smo jo pa lahko v živo spremljali po televiziji in prispevali tudi kakšen dar za družine v stiski.«*

Naj zaključim z mislijo, ki jo je zapisala Tjaša Volmut: *»Za nami je bil dolg, vendar prijeten dan, ki si ga želimo ohraniti v spominu.«* •

REPUBLIKA AVSTRIJA IN MOHORJEVA DRUŽBA PODARILI 3000 KNJIG ZA LJUDI V STISKI

Povzeto po izjavi Veleposlaništva Republike Avstrije

Veleposlanik Republike Avstrije v Sloveniji, dr. Clemens Koja, in direktor Mohorjeve družbe iz Celovca, dr. Anton Koren, sta danes popoldne v avstrijski rezidenci v Ljubljani, v prisotnosti ministrice za Slovence v zamejstvu in po svetu, gospe Tine Komel, trem slovenskim nevladnim organizacijam s področja socialnega in humanitarnega dela podarila knjige slovenskih in avstrijskih avtorjev v skupni vrednosti preko 50.000 evrov, gre za preko 3.000 izvodov knjig različnih priznanih slovenskih in avstrijskih avtorjev.

Avstrijski veleposlanik dr. Koja je ob tem izrazil veselje, da se tako nadaljuje leta 2002 začeta dobrodela akcija in da bodo podarjene knjige že v prihodnjih dneh našle pot do najmlajših in tistih malo

večjih bralcev v Sloveniji in na Hrvaškem. Dr. Koren, direktor Mohorjeve, je v svojem govoru spomnil na geslo nedavnega knjižnega sejma v Ljubljani, ki pravi: *»Če ne bomo brali, nas bo pobralo,«* in menil, *»da je razveseljivo, da povprečni Slovenec letno prebere 12 knjig, vendar si jih od tega 11 izposodi,«* ter dodal, da *»želi Mohorjeva kot založba slovenske narodne skupnosti na avstrijskem Koroškem s svojim sodelovanjem v akciji še posebej poudariti svojo*

skrb za ohranjanje slovenskega jezika med Sloven-
ci zunaj meja Slovenije.«

Zvezno ministrstvo Republike Avstrije za šol-
stvo, umetnost in kulturo in Mohorjeva družba
Celovec, v veselje mlajših in starejših bralcev, slo-
venskim nevladnim organizacijam in Slovencem v
zamejstvu namreč že trinajstič podarjata knjige v
slovenskem jeziku. V preteklih letih je bilo v okvi-

ru akcije »Podarimo knjige« podarjenih že preko
44.000 izvodov knjig v skupni vrednosti več kot
650.000 evrov. Ob začetku akcije so knjige pre-
jele slovenske osnovne šole, knjižnice in župnije,
v zadnjih letih pa so prejemniki zlasti nevladne or-
ganizacije, ki delujejo na področju lajšanja različnih
socialnih stisk državljanov Republike Slovenije, ter
slovenska društva zunaj Slovenije.

Simbolni ček v višini 17.000,00 € za 860 knjig je
v imenu Slovenske karitas sprejel generalni tajnik
g. Imre Jerebic.

Kot je na dogodku povedal direktor Mohorjeve
družba v Celovcu, dr. Anton Koren, založba tudi na
ta način uresničuje namen svojih ustanoviteljev,
škofa Antona Martin Slomška, Andreja Einspielerja
in Antona Janežiča, to je širjenje slovenske knjige
med Slovence, tudi med tiste, ki si je zaradi mate-
rialne stiske ne morejo kupiti sami. •

GLOBALNA KAMPANJA CARITAS INTERNATIONALIS: »ENA ČLOVEŠKA DRUŽINA, HRANA ZA VSE«

Jana Lampe

10. decembra 2013, na mednarodni dan člove-
kovih pravic, je **164 organizacij Karitas po vsem
svetu**, med njimi tudi Slovenska karitas, začela z
**2-letno globalno kampanjo »Ena človeška družina,
hrana za vse«**, s ciljem **končati lakoto do leta
2025**. Prva globalna kampanja Karitas **se je začela
z videosporočilom papeža Frančiška, v katerem
je pozval vse ustanove in posameznike, da bi kon-
kretno delovali v smeri dosege tega cilja – končanja
škandala lakote na svetu. Začela se je tudi z global-
nim »valom molitve«, ki se je ta dan začel ob 12.
uri po lokalnem času v posameznih državah sveta
in vključeval organizacije Karitas in vse ljudi dobre
volje. Molili smo tudi sodelavci Slovenske karitas
preko valov Radia Ognjišče.**

**Za Karitas pomeni umiranje zaradi lakote v
svetu obilja – v svetu, ki ima dovolj hrane za vse
– škandal!** Kampanja izhaja iz dejstva, da je **850
milijonov ljudi na svetu lačnih, kar pomeni, da
strada vsak osmi prebivalec planeta**, po drugi
strani pa je tretjina vse pridelane hrane izgubljena
ali odvržena v smeti (222 mio. ton na leto v razvitih
državah). Samo temeljite reforme in prehod na traj-
nostne prehranske sisteme nam bodo omogočili,
da končamo lakoto do leta 2025 in nahranimo 9,6
milijona ljudi do leta 2050.

**Predsednik Caritas Internationalis, kardinal
Oscar Rodriguez Maradiaga, v svojem sporočilu**

ob začetku kampanje spodbuja vse ljudi in naro-
de, da bi se bolj zavedali lakote na svetu, zmanj-
ševali potrošnjo in odpadke hrane, v največji meri
povečali izrabo zemlje za pridelavo hrane in med
drugim bolj podpirali ženske, ki delajo v poljedel-
stvu, kar pomeni preko 70 % žensk v državah v
razvoju (FAO, 2010). Treba je podpirati predvsem
male kmete kot pravi motor lokalnih trgov in najbolj
prožnih akterjev v revnih državah in razmerah.

Karitas predvideva prihodnost brez lakote.
Ključ za dosego tega cilja je v zagotavljanju in iz-
vajanju pravice do ustrezne in hranljive hrane, ki je
priznana v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah
in štiti pravico ljudi, da živijo v dostojanstvu, brez
lakote, negotove preskrbe s hrano in podhranjenos-
ti. Da se konča lakota do 2025, si bo Karitas v
okviru kampanje, kot konfederacija 164 organizacij,
prizadevala **v skupnem delu na treh različnih rav-
neh: na mednarodni ravni** z zagovorništvom na
ravni vlad in Združenih narodov (prispevala bo tudi
k procesu razvojnega okvira po letu 2015), **na na-
cionalnih ravneh**, kjer bo prispevala k nacionalnim
ciljem, da se poveča prehrabna varnost v posa-
meznih državah, ter **na ravni posameznikov**, da bi
premislili o svojem odnosu in navadah glede upo-
rabe in odpadkov hrane in delovali v smeri solidar-
nosti in pravičnosti. Več na www.food.caritas.org.

Vabimo **vse sodelavce Župnijskih in drugih
ustanov Karitas, da tudi vi večkrat molite za kon-
čanje lakote na svetu.** Za ta namen vam na zadnji
strani Žarka prilagamo posebno molitev kampanje
ali pa kar preprosto zmolite molitev »očenaš«. •

MOLITEV KAMPANJE

O Bog, zaupal si nam sadove vsega stvarstva, da lahko skrbimo za Zemljo
in se hranimo z njeno radodarnostjo.

Poslal si nam svojega Sina, da se je učlovečil, sprejel meso in kri ter nas
učil o Tvoji postavi Ljubezni. Z njegovo smrtjo in vstajenjem smo postali
ena človeška družina.

Jezus je pokazal veliko skrb za lačne – celo tako, da je pomnožil pet hlebov
in dve ribi ter nahranil več kot pettisočglavo množico.

Nate se obračamo, o Bog, kljub svojim napakam in pomanjkljivostim, a
polni upanja, da bi lahko delili hrano z vsemi člani te globalne družine.
S svojo modrostjo navdihni državne voditelje in gospodarstvenike ter vse
prebivalce tega sveta, da bodo našli pravične in velikodušne rešitve za
izhod iz lakote ter tako omogočili vsem ljudem dostop do hrane.

Zato te prosimo, o Bog, pomagaj nam, da se bomo lahko na sodni dan
razglasili za »eno človeško družino« s »hrano za vse«. AMEN.

www.caritas.org

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

ISSN 1581-5528

